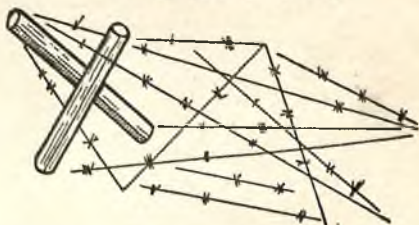

512
»Za...«

ČESKÉ VYDÁNÍ

TISKOVÁ SLUŽBA KŘESŤANSKÉ AKADEMIE-ROMA-Via della Conciliazione, 1

Odpovědný redaktor: Nicola Di Girolamo

ČESKÉ VYDÁNÍ RAKOUSKÉ ODBOČKY – NEWS „VERITAS“ – MARIAZELL-AUSTRIA

Postfach 48

Roč.I.č.3.

1.Žeruzenec 1952

Z obsahu:

Str.

Str.

ZPRÁVY KŘESŤANSKÉ AKADEMIE 2.

Věznice na Pančrácích 4.

ZPRÁVY VERITAS

Zvýšený tlak komunistů na
t.zv.vlastenecké kněze 8.

Československo

Reprtáž z pražských věznic:

x x x x x x x

Věznice na Karlově náměstí v
Praze II 3.

BEZ KOMENTÁŘE: -výběr z komunistického tisku přináší úryvky z:

Věznice v Praze-Ruzyňi 3.

Práce, Mladá fronta, Místní hospodářství, Katolické noviny, Rovnost

Všechna práva v Československu
jsou práve uctívána.

Bezprávní stav-zlovely, msta-sadistic
 ké mučení politických vězňů

V PRAŽSKÉ VĚZNICI NA PANKRÁCI
JSOU PRÁVE UCTÍVĚNI ZCELA NEVĚRNĚ LIDÉ

Byla by zajímavá odyssea, kdyby bylo možno popsat, jakým způsobem byla dopravena do exilu následující zpráva o poměrech v největší pražské věznici na Pankráci.

Zpráva je průkazným svědectvím, že v dnešním Československu se najde vždy ještě dosti těch, kteří bez váhání jsou ochotni vystavit v nebezpečí vlastní životy jen proto, aby pravda pronikla nejen za mříže žalářů, ale i "železnou oponou" do svobodného světa.

Některé části zprávy jsou psány tím způsobem, že každé písmeno je vy-pichováno do papíru nějakým špičatým předmětem. Redakce "VERITAS" vyřadila ze zprávy ony pasáže, o kterých se soudí, že jejich zveřejnění by mohlo nějak ublížit státemným odporcem komunistického režimu v dnešním Československu.

Praha, červen 1952

.../VERITAS/...

V Praze jsou dnes tři nehlavnější věznice, kde jsou vězněni a purpci protivníci komunistického režimu:

1. Věznice na Karlově náměstí v Praze II., kde jsou převážně kriminální vězni a jen část tvoří také vězni političtí. Jedná se o politické vězně s lehkým proviněním a většinou jsou souzeni před stejnými soudními postupy jako vězni kriminální. Ve věznici se dlouho nezdří a po soudu jsou transportováni ihned do dolu, nebo pracovníci tábora.

2. Věznice v Praze-Ruzyň, kde jsou vězňové označení za "nebezpečné" a "nenapravitelné", většinou ilegální pracovníci, partyzáni nebo političtí odpurci z doby před komunistickým převrácením. Tato věznice vyhovuje všem

požadavkům trestní politiky v rámci demokracie. Vězňové jsou sem uváženi v noci, apoutáni a se zavázanými očima, takže vůbec nevědí, kde se to nacházejí. Věznice je tak maskována, že obyvatelé v blízkém okolí jsou v domění, že se jedná o ústav pro duševně choré. Okolí věznice je stále hlídáno civilními agenty Státní policie. Pouhým zmačknutím knoflíku je uvedeno v chod poplašné zařízení po celé věznici a také uvnitř se automaticky ihned uzavřou všechny chodby a vchody, čímž se věznice rozdělí na malé úseky, bezpečnostním orgánům pak snadno ovladatelné.

Hlavní budova tvoří trakt A, spojený ve tvaru písmene H s traktem B. V přízemí je strážnice se dvěma vchody. Po levé straně hlavní chodby je šestadvacet cel, po pravé straně ošetřovna a skvěle zariadená lékařská ordinace. V prvním patře jsou přijímací kanceláře, kancelář velitele věznic, dálnopis a telefon. Po obou stranách chodby je po dvaceti šesti celách. V druhém patře je kancelář mjr. Marinovského, který vede výslechy těžších případů. Po obou stranách chodby je opět dvacet šest cel a stejně upravené třetí poschodí má stejný počet cel. Ve čtvrtém patře je pouze deset cel a vyslyšovací kanceláře Státní tajné policie ve velikosti normálních cel. V pozadí chodby je krematorium.

V traktu B je v přízemí umístěno na sluchový a skladiště se vchodem do dvora. V prvním patře je krojčovská a truhlářská dílna, ve druhém poschodí jsou vyslyšovací kanceláře příslušeců ministerstva vnitra. Dr. Elzece, ve třetím a čtvrtém poschodí je mámo cel řada místností pro výslechy vězňů.

V traktu C je v přízemí po každé straně chodby po dvaceti celách. Druhé a třetí patro jsou spojeny a tvoří nyní kantínu. Dříve zde bývala kaple.

V traktu D je ve sklepě sklad civilních věcí vězňů. Vyslyšovací metody lze rozdělit ve tři stupně. Nejzávažnějším pravidlem a metody se mění podle povahy a nálady vyslyšovacího.

První stupeň je slušné jednání, vězni je nabídnuta káva, cigarety,

tribuje se slušná budoucnost a pení-

Nevede-li toto jednání k žádnému výsledku, jest přikročeno k druhému stupni, což znamená, facky, kopance, vážení do kozelce, privazování ke lůžku, kladivka a temnice.

Třetím stupnem je mučení. Elektrický proudem, lisy na prsty, nohy, hlavu, palčák, pálení cigaretou, ci rozežhávání tyčemi. Jine prostředky mučení používají, trhání nehtu, bití mokrymi hady přes ledviny, výprask ve tmě, guševými sbusky, dráty přes celo, kroužení prstu a rukou, nebo bití po chodidlech.

Do cel k vyšetřování jsou posíláni konfidenti, provokatér je vydáván za vězňe, pro vzbuzení důvěry je při vystřelení do cely bit a kopán a stráží. Rozhovor mezi vězňem a konfidentem je přes odposlouchávací zařízení veden do kanceláře vyslychajícího. Občas je konfident bián k výslechu, při čemz odhází nekam za svými soukromými záležitostmi. Odposlouchávací zařízení je v každé cele a velitel věznice má možnost zapnout si re produkční zařízení jakékoliv cely, kdy se mu zlíbí.

Věznové nemají tušení, kde se nacházejí, neboť jsou privazeni se zavázanými očima, a navzájem neprijdou vůbec do styku. Psát jim není dovoleno a nelze se jim z venku přiblížit, ani jim podstrčit jakoukoliv zprávu.

3/4. Největší pražská věznice je v Praze na Pankraci, odkud máme dnešní zprávu.

"Prosíme vás, pomozte nám tady na Pankraci"

Je text jednoho notáku, který se dostal z této věznice. Noták je psán na papírove vlozce vytržené z bct a písmena jsou vypichána snad hřebíkem nebo dřevěnou trískou nebo stéblem slámy.

Dnešní stav politických vězňu na Pankraci je pětinašobek stavu, pro který byla věznice stavěna. V samotkách je všude 4-5 lidí, takže se musejí mezi sebou strídat ve spaní a v sezení, ovšem jen v době, kdy je to

všeobecně dovoleno.

Vězeň se stává číslem

Vězni jsou voláni číslem, které si musí každý zapamatovat. Číslo jsou většinou trojmístné. Zjistit jméno vězňu v jiných celách je dosti obtížné a vyšetřující toho používají k vymáhání od vězňu jmén je jeho spolupracovníka, tvrdíce jim, že celá jejich skupina byla pochytána a že všichni jsou již ve stejné věznici na Pankraci. Zapomene-li někdo své číslo, dostane po celý týden jen poloviční dávky stravy.

Na výslechy je odvážejí

Až na nepravdivé vyjímky se výslechy vězňu nedějí přímo v budově pankrácké věznice. Každý den ráno po osmé hodině odvozí policejní auto průměrně 30, v sobotu 15 vězňu k výsledku do Bartolomejské ulice v Praze II do moderního kachličkového paláce, ve kterém před komunistickým pučem pracoval Úřad sociální péče města Prahy. Dříve nacházeli Pražané v tomto domě pomoc, útěchu a naději, dnes je to nejobávanější místo čirna, kde "urádují policejní lídři se demokratičtí psi", jak Pražané přezvali vyšetřující zde komisaře.

Ti v Československu dnes nejvíce nenávideni.

V policejním voze jsou vězni stráženi čtyřmi až šesti příslušníky Sboru národní bezpečnosti /kromě nistická policie/, policejní sboru. Mají uniformy s červenými výložky na rozdíl od příslušníků Sboru národní bezpečnosti dopravních a pořádkových, kteří mají stejné uniformy, ale výložky modré. Vyšetřující ke misari v Bartolomejské ulici jsoudy civilu. Z větší části jsou to bývalí dělníci, časté dřívější trestanci za kriminální přestupky, někteří jsou i vzdělání, ale tž nepřecházejí do styku s vězni. Jejich úkolem je připravovat z materiálu otázky pro ostatní vyšetřující a přehlížet protokoly výslechu z minulého dne. Nenosi

zúrok komunistické strany, což mezi
dnosní policií v ČSR je skutečná vy-
řídka.

Výsledky začínají

V Bartolomějské ulici jsou věžňo-
vé odvedeni do veliké místnosti v
prizemí, která je úplně prázdná, celá
vykachlíkovaná, kde jsou rozestaveni
podeł stěn kolem zdi a čekají, až
si jedpotliví "referenti" pro ně zavolá-
loji. Někdy se čeká hodinu i déle. Vo-
láni jsou zase jen čísly. Hlavní refe-
rent je vždy stálý pro celou dobu vý-
slechu každého vězně, má samozřejmě
několik pomocníků kteří ho občas za-
sazupují, když se mu nedaří dostat z
obviněných to, co by potřeboval, nebo
co na něm jeho představení žádají.
Před příchodem do místností kde se
koná výslech, které jsou v prvních dvou
patrech budovy, dostanou vězňové na
oči brýle, skrz než mohou rozeznat
jen kalné rysy policejních inspekto-
ru. Policisté se tedy již bojí, aby by
li poznáni.

Te nemohou být ani lidé

Výslech trvá od devíti ráno do
šesti hodin večer bez přestávky. Po
celou tuto dobu nedostanou obvinění
nic jíst ani pít. Otázky mají větší
nou již připravené a také jejich po-
řadí. Kladeu je jedna po druhé tak ry-
chle, že vyslychaní nestací na všechny
odpovídat. Neodpovíli někde na ně-
jakou třeba jen proto, že prostě neau-
že tak rychle mluvit, není to pro ně-
ho dobré. Za výslechu se často stává,
že policejní komisař odejde se radit
s ostatními nebo že si přivede na po-
moc několik jiných dalších, třeba již
více zkušencjsích. Celé pořadí otázek
se opakuje za jeden den třeba i pět-
krát, vyšetřující si dělá poznámky a
odpovědi kontroluje. Stejně otázky při-
cházejí znovu po několika dnech. Poli-
cie si zjistí o každém obviněném vše,
chno z jeho soukromého života od do-
movnice kde bydlí, z jeho okolí, kde na-
posledy pracoval atd. a všechno, co mlu-
ví na policii proti němu, je pro poli-
cii samozřejmě.

Z místností, kde se vyšetřuje se o-
zývají stále nelidské křiky mučených

věžňu. Poněvadž často slyšeli výkří-
ky obyvatelé okolních domů, nařídilo
ministerstvo vnitra všechny domy v
okolí vyklidit. Nyní tam budou byd-
let policejní komisaři a členové vě-
žeňské stráže. Vyklizen byl také klá-
šter šedých sester, který se nachá-
zel nablízku. Protokoly výsledků po-
depisují obvinění vždy za několik
dní nejednou, aniž by měli možnost
se přesvědčit co podepisují. Výslech
jednoduchého případu trval v kon-
kretním případě 17 dní, případy slo-
žitější trvají průměrně tři neděle.
Často se stává, že večer vezze poli-
cejní vůz z Bartolomějské ulice na
Pankrác méně věžňů než jich ráno od-
vážel. Ti kteří ztratí za mučení vě-
dění nebou jsou jinak zranění, zusta-
vojí přes noc v Bartolomějské ulici
lístko ošetření vlyvají na ně kybl
studené vody a nechají je třeba i v
té vodě ležet tak dlouho, dokud se
samí neproberou.

18. února 1952 přinesla věžeň-
ská stráž večer do cely v pytli že-
nu, která byla ráno odvezena k výsle-
chu do Bartolomějské ulice. Dozorci
surovým způsobem vypustili ženu z
pytle, která byla plná krávoce, obličej
měla samé podlitiny a na několika
místech měla šaty přišklé k tělu
krví z poranění. Spoluvězeňkyně hned
ji začaly omývat vodou kterou měly v
cele ve džbánu, přiběhla však ihned
jedna dozorkyně a všechny surově
zabila, a zakázala jim, raněné se dot-
knout. Po celou noc raněné se svíjela
bolestí a ostatní vězeňkyně v ce-
le musely přihlížet. Druhého dne rá-
no, 19. února odnesli dozorej tuto že-
nu ven z cely a více ji již nikdo
neviděl. Těto žene se kladlo za vinu
že přechovávala ve svém bytě hleda-
né ilegální protikomunistické pra-
covníky.

Bezmocní, odříznutí od veškerého světa-

Toužebné přání všech je, přijít
co nejdříve před soud. Doba čekání
po skoncení výslechu je nestejná a
vážná není žádnou možnost svou věc
urychlit. Spojení domoven nebo pří-
buznými není. Věžňům se sice dovolu-
je jednou z něsíc poslat svým nej-

blízkým korespondenční. Místek, ale ten správa věznic nikdy neodešlo. Správa věznic na Pankráci podává ani inferenci, když někde se přijde zadržet, zda se tam nachází jeho příbuzný nebo snary, doví-li se nějak, že se nachází na Pankráci nebo že vůbec je někde ve vězení.

Co rok čekají na soud

Na Pankráci je mnoho případů, kdy vězňové čekají na soud už přes jeden rok. Vězňové zastávají stále v těch satech, v jakých do vězení přišli, tři státní sady dostávají až po odsouzení. Ledle toho jak jsou vězňové oblečení, polud jsou ovšem ještě v "civilu" se pozná, v které době byli zatčeni a přišli na Pankráci. Jedna dívka přežila celou letní zimu na Pankráci v letních satech a v bílých opánkách bez punčoch musela ve sněhu každý den chodit půl hodiny takto po vězenském dvoře při společných procházkách vězňů. Tato dívka byla zatčena v cervenci.

Lidovědemokratický soud

Den kdy obžalovaný půjde před soud se dává bezpřetržitě až v posledním okamžiku, aby měl čas se jencm připravit. Soud je buď veřejný nebo tajný. Je-li veřejný, má možnost vězen se uvidět opět se svými přáteli, vědí-li o tom. Poněvadž před soudem na Pankráci jsou projednávány jen politické případy, hraje při soudním jednání obhájce jen trapnou úlohu. Předně každý obžalovaný je dnes státním zaměstnancem a k soudnímu procesu je dosazen ex officio. Dále je to komunist a tak celá jeho úloha spočívá v tom, že prohlásí se obžalovaný lituje svých provinění a prosí za obžalovaného o spravedlivý rozsudek. Celý výsledek závisí na lidových soudcích, souce právní vystupují jako administrativní úředníci. Důležitější procesy jsou celé předem připraveny buď na ministerskou vnitřní nebo v sekretariátu komunistické strany a předem je také známa výše trestu.

Denní život vězňů

Vězňům nacházejícím se dnes na

Pankráci se klade za vinu, pchlas o ilegální přechod hranic, přistižení při přechodu, napemáhání k útoku, skrývání ilegálně se navrátilých pracovníků z exilu do vlasti, nedovolené dražení zbraní, písní, účast v ilegálních organizacích, pochůzní partizánským skupinám atd. Na Pankráci je také hodně katolických kněží a vojáků, v uniformách, ochotliv v Praze na Hrubanovce je vojenská věznice. Na Pankráci je také hodně zcela neviných lidí, kteří byli buď krivě nařčeni, nebo udáni někým s osobní mstvy.

V šest hodin ráno je budíček. Vězni si uklidí celu, slavníky nařovnají do jednoho rohu na sebe a umyjí se. Každá cela dostane kýblí vody na dep, a s tímto množstvím musí vystáct. Přes den se na slezích slavníčkách nesmí sedět. Pak se zrci otevírají celý vězen, který je v cele nejdéle, podává hlášení. Snídaně je v sedm hodin. Černá káva slazená cukerinou, a 30 dkg černého chleba z etrub, který musí vystáct každému na celý den. Chléb pečou odsouzení vězni ve vězenské pekárně.

Potom dozerci volají podle seznamu vězňů k výslechům.

Oběd je v 11. hodin. Polévka bývá většinou kroupová, vězňové jí rákají řízková voda. Jako další jídlo bývá neslazená a nemastná vlašková kaše, brambory se zelím nebo s mlíkem. Maso je dvakrát v týdnu, z toho jednou v neděli.

Odpoledne od tří hodin počíná se je půlhodinová procházka po vězenských dvorech. Vězni chodí ve skupinách podle cel v odstupu asi tři metru. Uprostřed a kolem dvora stojí ozbrojení dozerci. Mluvit se nesmí a stejně se nesmí dívat do oken věznic. Na ohodbách horí petrolejové lampičky, od kterých si vězňové když vycházejí na dvůr mohou zapálit cigaretu, mají-li nějakou. Kouření je dovoleno jedine na procházkách. Jestliže vězen dostane od příbuzných nějaké peníze, správa věznic mu obnos napíše na jeho karte, a z těchto peněz si vězen může koupit 10 cigaret týdně, nýdlo, zubní

pastu a další nejpotřebnější věci. Píši-li vězni sami příbuzným a poníže jejich listy nejsou cenzurovány.

Večere je čtyři hodiny odpoledne. Zase byvá pelevka, nějaká kaše, nejčastěji ale chleba s margarínem a černou kávou. Mladiství do 21 let a tehotné ženy dostávají denně ještě 1/2 l mléka a měly by dostávat také maslo, ale to nikdo nikdy neviděl. V sobotu a v neděli byvá večer největší hlad. V tyto dny se totiž večer rozdává již při obědě, a poněvač byvá salám, sýr nebo normelová, hladoví vězni sní všechno při obědě.

V osmi hodin večer se zase zvaní, dozerci přijímají znovu hlášení a pak se jde spát.

Přestože se jednou za čas provádí v celách desinfekce, není možné o vši a blechy, poněvač vězňové většinou ne mají mydlo a myjí se jen ve studené vodě. Koupaní je jednou za 14 dní. Když dozorce vykřikne "připravit na koupání" vězňové se masoží celí vysleci, potom každá cela jde na deset minut pod sprchu. Voda je většinou studená.

Druhy trestu

V celách se svítí ve dne v noci. Při spaní je zakázáno dát si kapesník přes oči. Vězni se masoží v celách tak, aby je dozerci mohli stále pozorovat chůzou ve dveřích. Kdo nedbá těchto předpisů na 14 dní zakázány vycházky. Jiné tresty jsou: zákaz vycházek na měsíc, poloviční přiděly jídla, pust, což znamená chleba a vodu, tvrdě lužko, což znamená spát na vlhké zemi. Do vězeňské nemocnice se mohou dostat jen vážně nemocní, doporučil-li je šéflekar. Doktorů ve vězeňské nemocnici jsou tři stanci, většinou kalaberní s gestapem za nacistické okupace. Ošetření je špatné, na čistotu se dbá pramálo, také lékař je nedostatek. Dobře lény nejsou vůbec. Do nemocnice na Pankráci jsou převážně jen trestanci, z venkovských pracovních táborů, utrpěli-li vážnější úraz.

Důležitý stav vězňů

Do vězňové snášejí nejhůře je strach ná nejistota o jejich dalším osudu. Každý z nich se v celách mluví jen to nejhorší, což je, když se bojí spící, nikdo ne

vě jaký je případ druhého. Utéci z vězňovnice na Pankráci je při nynějších bezpečnostních opatřeních výloučeno. K vězňům nikdy nepřichází kněz a ani o jeho návštěvu není možné žádat. Vězeňská kaple byla přeměněna na hlavní skladisko.

Bojí se i třehtat trestem

V neprovdělných intervalech se v celách dělá prohlídka. Obvykle v noci vrazí do cely několik dozerců, vězni se masoží rychle svleci a vyjít z cely. Prohlídka se každá částka jejich oděvu, rozptěru se slavníky a vyhází se z nich všechna slama. Hledejí uschované věci; tužky, jehly, zápalky, papír, knížky atd. Běda, najde-li něco. Vězeň si však ková přesto najít způsob, jak dát komunistu nebo ve jak je nenávidí. Ukazují to nápisy na stěnách cel "Smrt komunistu", "přesli jsme gestapky, prezijemo Stbáky", "srdec nám nevyrvete", atd. Na stěnách jsou vyklabene krize, menogramy a data, vzlaky radičun, svyja nejmladší, vlastní písničky a básničky, veselé i smutné. Na Pankráci znovu ožívá píseň, která se tam zrodila někde v celách za nacistické okupace a která začíná slovy básníkovy: "Otče náš, vyslyš nás, zachovej nám národ... náš..." Take litanie ke všem svatým se najde na stěnách pankráckých cel nebo slova svatováclavského chorálu.

Pezor, v cele je pučená jehla

Má-li dozorec náladu, pak může žad vězeň zapučený jehly a nití. Má však častěji jak jednou za měsíc. Když motr nitě se na vyměruje, Pečaba, co si vězeň něec zašívá, visí na dveřích cely tabulka s červeným písmem "j"/jehla/. Visí-li na dveřích tabulka se sípkou, znamená to, že z cely byl odveden nějaký vězeň na výslech. Jiná tabulka má písmeno "BV", co tato mají znosit, vězni nevědí.

Popravy

Popravy se konají ráno mezi čtvrtým a pátým hodinou. Nejdříve začnou státní psi, kteří jsou přes noc na všech dvorech vězňovnice. Pak se všude

rozsvítí světlo a t. na všech pěti
dyobech. Neryové napjetí které prožívá
jí v tu chvíli vězňové, se někdy pro-
mění v hrozný křik a dozerci se marně
snaží zjednat klid a pořádek. Samozřej-
mé že to má následky. Jsou četné pří-
pady, že se někdo zblázní, nebo zesílí.

22. duben 1952

Tého dne se konaly popravy ráno
po čtvrté hodině. Den předem se již
vědělo, kdo bude popraven, a každý ji-
nak se to odsouzení dovědí teprve he-
dina před smrtí. Kolem půl páté se něk-
do začal neklít sv. ruzence a ostatní
vězňové se peroulu přidávali. Ihned za-
čala vyšetřování, byl zjištěn iniciátor
a ihned z cely odveden. Zpátky se již
nevrátil.

Nejvíce bolí, že to jsou vlastní
lidé

Komunisté dobře vědí, že také ve
věznicích na Pankraci se pracuje a že
hrozní vlastenci se nezaleknou ani
mučení a týrání a případně prozrazení.
Největší tragédií je však skutečnost,
že to jsou vlastní lidé, lidé jednoho
páru, kteří se k tomu ke všemu propu-
stí.

Kom až vede zaslepenost t.zv. vla-
steneckých kněží v ČSR

/VERITAS/

Na schůzi t.zv. diecesního ná-
rovného výboru v Brně dne 18. června
t.r., kterou vedl komunistický obší
benec Dr. Frant. Drábek byla usnese-
na resoluce, vyzvat československý
věřící lid katolický k "neposuzová-
ní vatikánského rozhlasu jako ofi-
ciálního hlasu církve a uvědomění
si, že je mnohdy nepřátelským naší
vlasti" - jak se v tomto prohlášení
uvádí. Poznamená, že by snad hlas o-
tkomunikovaného ministra dr. Plejškara
byl oficiálním hlasem církve, proto-
tím toto prohlášení neobsahuje.

T.zv. nárovný výbor kněžstva proz-
ské diecese šel ještě dále. Vyslovil
totiž požadavek, aby odsouzené ka-
tolické kněze P. Mádru, P. Razíka a P.
Ledabylo, kteří ani před soudem se
nebáli veřejně přiznat svou věrnost
katolické církvi a sv. Otci, - byl ve
smyslu kanonického práva uvalen
i církevní trest....

x y y y y y y x

x y y y y y y x

BEZ KOMENTÁŘE:

(Vyběr z komunistického tisku za železnou oponou - příloha českého vydání VERITAS-č.3.)

Stanice SNB označuje se názvem: Venkovní oddělení veřejné bezpečnosti."

"Ustavující konference nového odborového svazu:

V pražském Radiopaláci se konala v sobotu I. celostátní ustavující konference ROH-Svazu občanských zaměstnanců vojenské správy. Nadšenými dlouho trvajícím ovacemi přivítali delegáti mezi sebou ministra národní obrany armádního generála dr. Alexeje Cepečku. Mezi dalšími četnými hosty byli divišní generál Čeněk Ruzicka, plukovník Jan Zeman, náčelník hlavní politické správy, zástupci UV KSČ a Ústřední rady odborů..."

"Co je nejdůležitější pro pětilátku? :

U referentů práce mají uloženy celé stovky žádostí z jednotlivých závodů, které dokazují, že výroba v jejich závodech je statně důležitá a že vysláním brigádníků by byla ohrožena. Mnoho řeči bylo kolem této otázky, než si vedení závodu uvědomila, že nesplní plán, i když budou mít přebytek zaměstnanců, jestliže hutě a doly budou vynechávat..."

"Potravinařské obchody otevřeny i v neděli :

Od této soboty a neděle budou ve všech pražských čtvrtích otevřeny vždy určité obchody nepřetržitě od rána do večera i v sobotu a v neděli. A postupně se zavede rozšířená prodejní doba ve všech krajských a okresních městech a v průmyslových střediscích.

Pracovníkům v obchodě zůstává zachována 48 hodinová pracovní doba a mají možnost vybrat si náhradní volno nebo si dát přesčasy zaplatit..."

PRÁCE 17.VI. 1952

"Vatikánské směrnice : Před soudem v Brně kněz Mádr dokonce nestoudně prohlásil, že pro něho neplatí zákony našeho státu, nýbrž směrnice Vatikánu. Jenom jim se řídil..."

"Spolupráce vysokých škol s výrobou: Na základě výzvy ministra těžkého průmyslu a strojírenství Gustava Klimenta zapojily se vysoké školy do užší spolupráce s výrobou. Dosaďované výsledky této spolupráce byly

skoslovensko:

MLADÁ FRONTA z 15.VI.1952.

"První soutěž čs. sportovních parašutistů: Českoslovenští sportovní parašutisté Dobrovolného svazu lidového letectví podle vzoru sovětských parašutistů zvyšují soutěžením brannou zdatnost a připravenost pro obranu naší socialistické vlasti a míru..."

"Sokolský den - jak si jej představujeme:

V pořadu sokolského dne v Hradci Králové bylo hráno v sobotu 7. června také utkání dvou nejlepších hradeckých mužstev v kopané: Sokol Škoda a S. Slavia Hradec Králové. Hrál se na těžké, mokré, ale zcela regulerní hrací ploše. Nejlepší hradecké mužstvo Škodovky, nastoupilo bez Bicana a několika dalších nejlepších hráčů. Od prvního okamžiku bylo zřejmé, že hráči Škodovky nemají na hře zájem a obecnost je za to živě a právem odsuzovalo. Jejich výkon byl spíše fotbalovou groteskou než sportovní hrou. V 10. minutě druhého poločasu musel rozhodčí V. Vinkler zapas přerušit a vyzvat hráče, aby skutečně začali hrát a nepohybvali se jenom netečně na hřišti..."

PRÁCE 15. VI. 1952

"Nové označení útvarů veřejné bezpečnosti.:

Ministerstvo národní bezpečnosti oznamuje, že byly změněny některých útvarů národní bezpečnosti názvy tak, aby lépe vyjadřovaly naplnění práce a úkoly útvarů.

Krajské velitelství národní bezpečnosti se od 1. července 1952 nazývá: Krajská správa veřejné bezpečnosti.

Okresní velitelství národní bezpečnosti se od 1. července 1952 nazývá: Okresní oddělení veřejné bezpečnosti.

shrnuty do knihy **Počátky obratu**, vydané technicko- vědeckým vydavatelstvím..."

PRÁCE.18. VI. 1952

"Za širokou popularisací vědy: Podstatnou část ustavujícího sjezdu Společnosti pro rozšíření politických a vědeckých znalostí, který se sejde ve dnech 21. a 22. t. m. bude tvořit jednání o jetnctlivých sekcích, které budou základem práce společnosti. Přípravný výbor předloží sjezdu návrh na ustavení 14 ústředních sekcí zároveň s tematickými plány jejich činnosti na rok 1952/53. Nejdůležitějším úkolem sekcí bude soustavná propagace a rozšiřování sovětských poznatků ze všech oborů vědy, techniky a kultury. Dale se připravují celé cykly přednášek, hlavně z těch oborů vědy a techniky, které mají největší význam pro urychlení socialistické industrialisace naší zemi....

"Zaspali dobu: Zeela tak si počínali muži v Bilsku, v Sylvarově Ujezdě a v Teresíných Dářech na Pardubicích. Ti rovnoprávnost žen neuznávají. Zvláště ne tehdy, když by měla překročit jejich vlastní práh. A proto, když se v obcích pořádala veřejná schůze žen, na které měl být ustaven výbor žen při místním národním výboru, přišla jediná žena -referentka z okresu. Zmístních žen nepřišla ani jedna. Zato však se dostavili v plném počtu muži, kteří svým ženám nedovolili jít na schůzi a prohlásili: Nechte naše ženy být. Ženská ta patří do chleba a do kuchyně. Kampak na nás nějakou schůzi... Uvědomili si tihle zastánci pokojného života svých žen, jak spatečnické je jejich tvrzení?"

PRÁCE.20. VI. 1952

"Chtějí snad obědvat Želudy?: Nový Avdejenkův román o socialistickém poměru k práci a o boji za komunistickou metodu

práce ukazuje zejména dva druhy lidí. Jedni cítí, že se na diva celá země, jak svyňa rukama dožívají komunismus. A protože milují nový sovětský život, nikomu neodpouštějí nedostatky a bijí se za jejich vykořenění. Milují život takový, jaký je, ale ještě více takový, jaký má být. Druzí pak, kteří vědomky i nevědomky slouží domácím i zahraničním záškodníkům, bezmyšlenkovitě odmítají přijmout nový, lepší způsob práce. Jsou vnitřně zrezivělí, neschopní pohybu vpřed a pohodlně si hoví ve starých navycích. Cháňají se tím, že lidé žili bez soutěžení, klidně a spokojeně, tisíc let- nač se tedy má něco měnit? To není moje sklenice, říkají s odporem o grafikonu cykličnosti.

Také u nás narazíme na podobné konservativní názory a předsudky, na lidi s takovouto psychologni. Kdyby si však pro poučení o tom, jak se "klidně a spokojeně" žilo v oněch tisíci letech, otevřeli kteroukoliv stránku světových nebo národních dějin, poznali by, že se ve svých představách šeredně mýlí. O počátku tohoto tisíciletí jim poví třeba náš kronikář Kosmas z rozhraní XI a XII století. Kde na počátku jeho kroniky se dočteme, kterak lidé tehdy obědvávali na příklad žaludy, neznali ani plodu země "Vlny, lnu i oděvu potřebu neznaliv zime koží z divoké zvěře nebo ovčích za šat užívali" O stolet později "lata od narození Páně 1043" čteme tam, "byl jest takový hlad v Čechách, že třetina lidí zahynula hladem" Myslíme že bychom pak nechtěli dnešek zaměnit za oněch tisíc let..."

OSTRŮNĚ HOSPODARSTVÍ 20. VI. 1952

"Dodržováním kontraktční kázně klepsimu hospodaření: Podle sovětského vzoru bylo u nás uzakoneno uzavírání hospodářských smluv, jimiž se blíže určují úkoly stanovené hospodářským plánem a úkoly socialistických podniků. Pomocí hospodářských smluv se plány navzájem uvádějí v soulad a v potřebném množství, jakosti, druhůch a

lhutách zajišťují dodávky i odběr zboží. Naše plánovací technika není dosud na takové výši, abychom si vhmotném zásobování podrobně všimli dráhu zboží, nýbrž spokojili jsme se jednodušším plánováním globálních položek..."

Jednou také o zákazníkovi: Holíči a kadernice v komunálních a družstevních podnicích pečují o kulturu tělacozušlechtění hlav a tváří svých zakazníků. Přitom však mají dbát také o převychování nepřijemného zákazníka. Nemají zušlechtit jen jeho tvář, ale nevtíravě přispívat i k zušlechtění jeho chování a životních i politických zásad. Za to si jistě vyslouží uznání a jejich povolání bude pak v praxi stejně hodnotné a prospěšné společnosti jako jiné pracovní obory..."

KATOLICKÉ NOVINY z 22.VI.1952.

Úprava a odběr předmětů, sloužících kultovním účelům.

Státní úřad pro věci církevní vydal k provedení vyhlášky ministerstva vnitřního obchodu z 2.VI.1952 č.1. o úpravě a odběru předmětů, sloužících kultovním účelům, tyto směrnice: Účlánek I: Chránové družstvo v Pelhřimově z.s.s.r.o. se sídlem v Praze (dále jen-Družstvo) distribuje devocionální předměty pro kultovní potřebu věřících církevně římskokatolické v Čechách a na Moravě svou vlastní distribuční sítí a na Slovensku prostřednictvím podniku Spolek sv. Vojtěcha, kulturní ústav katolických Slováka, Trnava. Účlánek II: Bohoslužebné předměty pro kultovní potřebu, sloužící bohoslužebným úkonům římskokatolické církve, distribuje -Družstvo- v Čechách a na Moravě buď v obchodní-prodejně-sítí, nebo přímo do částkami a na Slovensku buď přímo dodávkami nebo prostřednictvím Spolku sv.Vojtěcha..."

"Komunální podniky dosud neplní hlavní úkol údržby a opravářství. Velmi závažným nedostatkem je, že komunální podniky neplní svůj hlavní úkol- údržbu a opravářství. Podle celoročního plánu měl být jejich podíl na údržbě a opravářství 23,3 % z celkového jejich výkonu ve skutečnosti však v Ičtvrtletí 1952 je jejich podíl na těchto pracích pouze 19,9 %. Ta 3,4% rozdílu zůstaly komunální podniky dlužny pracujícím. Přitom z oněch 19,9% připadá 12,6% na stavební údržbu a pouze 7,3% na ostatní. Komunální podniky se tedy musí přičinit, aby mnohem lépe sloužily lidu než jak sloužily v Ičtvrtletí..."

PRÁCE z 24.VI.1952.

"V SSSR vyšel první díl Dějin národa českého- od Zdeňka Nejedlého. ... kniha Zdeňka Nejedlého je naplněna v duchu nesmířitelného boje se všemi zkomoleninami v osvětlení historického rozvoje. Je v ní nadhozeno mnoho závažných otázek, dotýkajících se naší současnosti, na něž autor odvá s polemickou vyhrčeností odpovědi, odhalující cetné, marxistické a dě neprátelské teorie českých a německých buržoazních historiků a archeologů..."

ROVNOST z 28.VI.1952

"Brněnský kraj má dodat pro ostravské doły 110 nových horníků z řad 17 až 22letých chlapců z jiných učebních odborů, kteří budou rychle zaneseni do nové práce, aby předešli na jiné pracoviště časově neztraceli. V tomto úkolu bylo zatím získáno jen 12 chlapců, takže je spánek na necelých 11%."

"Brněnské dívky nastupují do ze mědělství."

Lidová správa ze plně podpory škol získává pro naše zemědělství také mladé dívky, opouštějící střední školu. ... Dívky se stanou významnými pracovníky v budování socialistické vesnice."